

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

16. Paries Cratitius Spei quomodo conficiatur ex Arundinibus à Mundanis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

hospitalia; adire carceres, & similia virtutum officia, si cum pietate interna, cum desiderio Deo placandi, cum sincero affectu misericordiae, Caritatis, & religionis sint conjuncta, atque ex iis proficiscantur, alicujus sunt precia ac emolumenti, perficiunt opera interiora, augent, ornant. At vero, si tantum sunt exteriora, & corporis quedam functiones, quae prava intentione exercentur, ac vitiantur, nullius sunt meriti, & velut putamina inferorum sterquiliniis deputantur. Ex iis tamen Spei suæ Casam ædificant, ut ridiculi Pygmæi Hypocritæ, & in iis fiduciam suam ponunt. Æstimate quam sint tui, quos Murus ex ovorum putaminibus cingit!

ARTICVLVS XVI.

PARIES CRATITIVS SPEI

Quomodo conficiatur ex Arundinibus à Mundanis.

TA appellat parietem Architectus ex Vitruvio, (a) qui ad similitudinem cratis, ex arrestis transversisque cannis, arundinibus, aut perticis componitur. Certè, inventiuntur non pauci, qui Spei suæ Murum faciunt Craticum, dum Spem suam omnem ponunt in hominibus, qui sunt arundine cannaque magis mobiles, & fragiliores baculo arundineo. Hos Architectos, ut insipientes habet, ac detestatur Deus, cuius illud est effatum Jeremiah XVII. *Maledictus homo, qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum, & à Domino recedit cor ejus. Erit enim quamvis myrica in deserto, & non videbit cum venerit bonum: sed habitabit cum siccitate in deserto, in terra falsuginis, & inhabitabili.*

Kk 2 Bene-

(a) *Paries Craticius ligneis craticibus, aut cannis, in modum cratis insertus constat.*

Benedictus vir, qui confidit in Domino, & erit Dominus fiducia ejus. Et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas: quod ad humorem mittit radices suas: & non timebit, cum venerit aero. Et erit folium ejus viride: & in tempore siccitatis non erit solutum, nec aliquando definet facere fructum.

Quod dixit quondam Rabsaces Assyriorum Regis legatus, idem cuilibet ex Architectis accini potest: (a) quo confidis, ut audeas rebellare? An speras in baculo arundinis atque confracto Aegypto? Super quem si incubuerit homo continuus ingredietur manum ejus, & perforabit eam. Sic est Pharaoh Rex Aegypti (homo quilibet, quamvis Princeps Regum terrae) omnibus, qui confidunt in se. Et quoniam in Aegypto Spes suas collocabant Judaei, minabatur Deus etiam Aegypto Ezechielis XXIX. Pro eo, quod fuisti baculus arundineus Domini Israe, ecce ego adducam super te gladium. In que baculis arundineis & fragilibus cannis Spei Partem extruunt, qui in hominibus Spem suam collocant. Convenit horum parietibus, quod de Craticijs censem trivius: Craticii, inquit ille, veilem ne inventi quidem esset ob rationem superius allatam. Utinam nunquam ventus esset Paries confidentiae ex fragilibus Spei manus arundinibus constans. Celerrime quidem concitat, & laxissime se extendit: nam facile quis in diversitate magnate, Principe Spem suam collocat? Sed quamvis cile etiam invidiae, iracundiæ, malevolentiae flammam absumitur? Itaque reiicit, & reprobat hoc parietum genus Architectura sacra, cuius magistri idcirco reprehendunt sperantes in homine, in carne, aut semetipsis, & cuncta saepe, in solo Deo esse sperandum.

LIBRO secundo Paralipom. XVI. In tempore illo regnante Hanani Propheta ad Asa regem Iuda, & dixit ei: Quia habet fiduciam in Rege Syriæ, & non in Domino Deo tuo, idem

(a) Lib. 4. Reg. 18, 21. Isaiae 36, 6.

erat Syriae Regis exercitus de manu tua. Totus est in hoc argumento Rex David Psalmi XLII. Quam illa ad rem hanc præclaram! In Te inimicos nostros ventilabimus cornu, & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis. Non enim in arcu meo sperabo, & gladius meus non salvabit me. Exsurge Domine, adjuva nos & redime nos propter nomen tuum. Et Psal. XLVI. Non in fortitudine qui voluntatem habebit, nec in tibus viri beneplacitum erit ei. Quid Ieremiæ cap. XVII. ex instinctu Omnipotentis? Maledictum pronunciat, qui confidit in homine: & Benedictum, qui confidit in Deo. Quæ Patres diligenter perpendunt: disertè S. Augustinus epistola quinquagesima secunda, & D. Chrysostomus homil. LVI. in Genesim, & in Psal. XVII. ubi illud: Bonum est sperare in Domino, quam sperare in principibus, dicit non esse accipiendum comparativè, quasi aliquo modo sit bonum sperare in Principibus; sed Scripturam suo more ad faciliorem redium captum, significare, simpliciter malum esse, sperare in homine etiam Principe.

ARTICULUS XVII.

SPES IN HOMINE

Aut in Creatura, An, Quando, Quomodo licita.

REGO, dicis, nullâ ratione sperandum est in homine? nullum ab eo postulandum auxiliū. Conficietur inde, neque ad Cœlites configendi in necessitatibus, neque in bonis operibus Spem locandam. Animadvertisit hæc obduci posse S. Thomas Aquinas qui respondet. Ut non licet sperare aliquid bonum, præter Deum & beatitudinem, sicut ultimum finem, sed solum, sicut id, quod est ad finem beatitudinis ordinatum; ita non licet sperare de aliquo homine, vel de aliis.